

Przyczyny opóźnionego rozwoju mowy

Jest to zawsze złożony proces, ale można wyróżnić:

1) Przyczyny egzogenne

- brak bodźców do mówienia lub nadmiar bodźców słownych,
- nieodpowiednią stymulację rozwoju języka
- nieprawidłowe wzorce i postawy językowe dorosłych,
- niewłaściwa reakcja otoczenia na wypowiedzi dziecka.
- błędna wymowa,
- stosowanie nieprawidłowych form gramatycznych,
- nieadekwatne, ubogie słownictwo dorosłych,
- naleciałości gwarowe przyjmowane przez dzieci,
- niewłaściwa reakcja otoczenia na pierwsze wypowiedzi dziecka – brak zainteresowania, lekceważenie, bądź przyjmowanie z nadmiernym entuzjazmem wypowiedzi.
- opóźniony ogólny rozwój psychomotoryczny i emocjonalny dziecka.
- deprivacje środowiskowe:
 - niewłaściwe kontakty matki z dzieckiem (małe zainteresowanie dzieckiem, małomówność matek, luźny związek uczuciowy, brak matki),
 - wielojęzyczne otoczenie dziecka

2. Przyczyny endogenne

- uszkodzenie centralnego układu nerwowego,
- krwawienia śródczaszkowe,
- uszkodzenia narządu słuchu,
- zmiany anatomiczne aparatu artykulacyjnego: nieprawidłowa budowa języka, podniebienia, zniekształcenie zgryzu itp.;
- nieprawidłowe funkcjonowanie narządów mowy: niska sprawność warg, brak pionizacji języka itp.
- uszkodzenia mięśniowo - nerwowe,
- niedorozwój umysłowy,
- autyzm dziecięcy.
- uszkodzenia narządu słuchu,
- zaburzenia psychiczne i emocjonalne,
- uwarunkowania genetyczne, o czym świadczy występowanie ORM u członków rodziny(szczególnie u osobników płci męskiej),

- opóźnienie mielinizacji włókien nerwowych typu ruchowego unerwiających mięśnie narządów artykulacyjnych, co powoduje trudności w wykonywaniu szybkich i precyzyjnych ruchów.